

Bruksela, 18 listopada 2025 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0233(NLE)

14882/25
ADD 1

JUSTCIV 173
CONSOM 247
MARE 40
COMER 149
RELEX 1390

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Oświadczenie na podstawie art. 18 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków („konwencja pekińska o sądowej sprzedaży statków”), przyjętej w dniu 7 grudnia 2022 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, określające kompetencje Unii Europejskiej w sprawach regulowanych tą konwencją, w odniesieniu do których państwa członkowskie przekazały Unii Europejskiej swoje kompetencje

Oświadczenie na podstawie art. 18 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych
w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków
(„konwencja pekińska o sądowej sprzedaży statków”), przyjętej
w dniu 7 grudnia 2022 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku,
określające kompetencje Unii Europejskiej w sprawach
regulowanych tą konwencją, w odniesieniu do których
państwa członkowskie przekazały Unii Europejskiej swoje kompetencje

Art. 18 ust. 1 konwencji pekińskiej w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków (zwanej dalej „konwencją”) przewiduje, że konwencję może podpisać regionalna organizacja integracji gospodarczej złożona z suwerennych państw i posiadająca kompetencje w zakresie określonych spraw uregulowanych w konwencji. Art. 18 ust. 2. konwencja przewiduje, że regionalna organizacja integracji gospodarczej składa oświadczenie określające sprawy regulowane przez tę konwencję, w odniesieniu do których państwa członkowskie tej organizacji przekazały jej swoje kompetencje. Unia Europejska podjęła decyzję o zawarciu konwencji, w związku z czym niniejszym ponownie składa oświadczenie, które złożyła w momencie jej podpisania w dniu 14 marca 2024 r.

W zakresie, w jakim mogą one wpływać na wspólne zasady lub zmieniać zakres aktów prawnych, o których mowa w lit. a) i b), sprawy uregulowane postanowieniami konwencji, w odniesieniu do których państwa członkowskie Unii Europejskiej przekazały kompetencje i w odniesieniu do których Unia Europejska ma wyłączne kompetencje w rozumieniu art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, są następujące:

- a) art. 9 konwencji („Jurysdykcja w zakresie unieważnienia sprzedaży sądowej i zawieszenia jej skutków”) w odniesieniu do przepisów dotyczących jurysdykcji w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 351 z 20.12.2012, s. 1); oraz
- b) art. 4 konwencji („Zawiadomienie o sądowej sprzedaży”) w odniesieniu do przepisów dotyczących doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych (doręczanie dokumentów) w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 405 z 2.12.2020, s. 40).

Kompetencje Unii Europejskiej wynikające z Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE mogą podlegać, ze swej natury, ciągłym zmianom. W ramach Traktatów właściwe instytucje mogą podejmować decyzje określające zakres kompetencji Unii Europejskiej. W związku z tym Unia Europejska zastrzega sobie prawo dokonywania odpowiednich zmian w niniejszym oświadczeniu, przy czym żadna z takich zmian nie będzie stanowić warunku wykonywania posiadanych przez nią kompetencji w odniesieniu do spraw uregulowanych w konwencji.

Unia niniejszym wskazuje, że konwencję stosuje się, w odniesieniu do kompetencji Unii, do terytoriów państw członkowskich, do których mają zastosowanie TUE i TFUE na podstawie art. 52 TUE i na warunkach określonych między innymi w art. 355 TFUE.
